

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marcely Kučerové a soudců Mgr. RNDr. Jany Zaoralové a JUDr. Jana Pavlíčka v právní věci

žalobce: **DAD Deutscher Adressdienst GmbH**, registrační číslo HRB88115
sídlem Alter Wall 65, 204 57 Hamburg, Spolková republika Německo
zastoupený advokátem Mgr. et Mgr. Patrikem Tauerem
sídlem Vinohradská 2134/126, 130 00 Praha 3

proti

žalovanému: **or-fea, programové centrum s. r. o.**, IČO 16188098
sídlem Těšnov 1162/9, 110 00 Praha 1
zastoupený advokátem Mgr. Jakubem Sýkorou
sídlem Prvního pluku 320/17, 186 00 Praha 8

o 960 EUR s příslušenstvím, k odvolání žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 29. května 2019, č. j. 22 C 64/2018-95,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se **potvrzuje**.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů odvolacího řízení 5.808 Kč do 3 dnů od právní moci rozhodnutí k rukám Mgr. et Mgr. Patrika Tauera, advokáta.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem rozhodl soud I. stupně takto: Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 960 EUR spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 9 % ročně z částky 480 EUR od 16. 8. 2015 do zaplacení, a spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 9 % ročně z částky 480 EUR od 4. 8. 2016 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok I.). Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 20.055,50 Kč, k rukám právního zástupce žalobce, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok II.).

2. Z odůvodnění rozsudku vyplývá, že takto soud rozhodl o žalobě odůvodněné tím, že mezi účastníky došlo k uzavření smlouvy o inzerci, jejímž předmětem byl závazek žalobce publikovat inzerát žalovaného na webové stránce www.e-b-n.eu, a to po dobu tří let, a žalovaný se zavázal za toto hradit úplaty ve výši 480 EUR ročně. Žalobce řádně plnil, avšak žalovaný uhradil plnění pouze za první rok a následné plnění vyúčtované fakturami ze dne 31. 7. 2015 a 19. 7. 2016, vždy znějící na částky 480 EUR, neuhradil. Žalobce zaslal žalovanému předžalobní upomínku, avšak ani poté nebylo uhrazeno ničeho. Žalovaný s žalobou nesouhlasil s tím podstatným odůvodněním, že ze strany žalobce došlo k podvodnému jednání, žalovaný v roce 2014 obdržel formulář v anglickém jazyce, který měl podobu úředního dopisu a obsahoval výzvu k opravě anebo k doplnění údajů o klientovi v evropském registru. Žalovaný toto učinil z obavy možného postihu, přestože obsahu nerozuměl. Rovněž také uhradil první fakturu, neboť se domníval, že se jedná o sankci za pozdní splnění uložené povinnosti. Později se dozvěděl, že se jedná o zapsání do online seznamu firem s názvem „European business number“. Dle žalovaného je předmětná smlouva absolutně neplatná, jelikož žalovaný jednal v podstatném omylu vyvolaném žalobcem a předmětná smlouva je rovněž v rozporu s dobrými mravy.
3. Soud I. stupně dovodil mezinárodní příslušnost na základě článku 4 Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1215/2012, a to s tím, že žalovaný je právnickou osobou se sídlem na území České republiky.
4. Po provedeném dokazování soud I. stupně uzavřel, že žaloba je důvodná. Vycházel ze zjištění, že žalobce je zahraniční právnickou osobou se sídlem v Německu, žalovaný je českou obchodní společností. Žalobce zaslal žalovanému formulář s názvem European business number, který byl předvyplněný, avšak částečně nesprávně, a sloužil jako objednávka inzertních služeb žalobce. Žalovaný dne 14. 7. 2014 doplnil správné údaje, uvedl své daňové identifikační číslo, připojil datum, podpis a razítko společnosti. Takto listinu zaslal žalobci zpět s tím, že ve spodní části formuláře bylo uvedeno, že se jedná o objednávku, kterou si žalovaný objednává u žalobce zveřejnění uvedených informací na webové stránce „European business number“. Dále bylo uvedeno, že služba žalobce je úplatná ve výši 480 EUR ročně, jakož i to, že je sjednána na dobu tří let. Na zadní straně formuláře byly vtištěny obchodní podmínky, které žalovaný svým podpisem stvrdil prostřednictvím zaměstnance žalovaného. Podepsaný formulář dne 14. 7. 2014 zaslal žalobci zpět. Žalobce inzeroval firmu žalovaného na webových stránkách www.e-b-n.eu a zaslal žalovanému fakturu pro uhrazení ceny za služby za první rok užívání, a to č. 3286897 ze dne 20. 8. 2014 se splatností do 15 dnů. Úplatu za služby žalobce za první rok žalovaný uhradil ke dni 5. 11. 2014. Následně byly žalovanému zaslány další dvě faktury, a to č. 3299955 ze dne 31. 7. 2015 se splatností do 15 dnů, pro druhý rok poskytování služeb, kterou žalovaný neuhradil, a fakturu č. 3312559 ze dne 19. 7. 2016, se splatností do 15 dnů, za třetí rok poskytování služeb, kterou žalovaný rovněž neuhradil. Na předžalobní výzvu žalobce žalovaný reagoval odpovědí, v níž uvedl, že má za to, že k uzavření platné smlouvy nedošlo.
5. Výše uvedená zjištění posoudil soud I. stupně dle článku 3 odst. 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008, o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (dále jen Řím I), který odkazuje na právo, jež si smluvní strany zvolí. V daném případě bylo ve formuláři uvedeno, že se sjednává užití německého práva, což žalovaný podepsal, a volba práva tak byla účastníky řádně sjednána. Soud proto posuzoval spor dle německého práva, konkrétně dle německého občanského zákoníku (dále jen BGB), ve znění účinném ke dni 14. 7. 2014.
6. Soud I. stupně v rozhodnutí ocitoval ust. § 119 BGB, § 138 BGB a § 631 BGB takto: Dle ust. § 119 BGB: „Projev vůle, který není míněn vážně a je učiněn v očekávání, že vada vážnosti nebude rozpoznána, je nulitní.“

Dle ust. § 138 BGB: „(1) Právní úkon, která je proti dobrým mravům, je nulitní. (2) Nulitní je zvláště právní úkon, kterým někdo zneužitím nouze, nezkušenosti, nedostatku rozumu nebo značné slabosti vůle jiného sobě nebo třetímu nechá slíbit nebo udělit majetkové výhody za plnění, přičemž tyto majetkové výhody výrazně neodpovídají plnění.“

Dle ust. § 631 BGB: „(1) Smlouvou o dílo se podnikatel zavazuje ke zhotovení slíbeného díla, objednatel k zaplacení dohodnuté odměny. (2) Předmětem smlouvy o dílo může být jak zhotovení, nebo změna nějaké věci, tak také jiný prací či službou učiněný úspěch.“

7. Poté uzavřel, že vyplněním objednávky, podpisem zaměstnance žalovaného, ke kterému bylo připojeno rovněž razítko, a zasláním formuláře zpět žalobci, došlo dne 14. 7. 2014 k akceptaci oferty žalobce, a tak k platnému uzavření smlouvy o inzerci. Za poskytnuté plnění (inzerci) bylo uhrazeno toliko 480 EUR za první rok inzerce. Uzavřená smlouva je svým charakterem smlouvou o dílo, přičemž inzerce byla sjednána na dobu tří let s roční úplatou ve výši 480 EUR. Soud I. stupně odmítl námitku žalovaného, že jednal v omylu. Zdůraznil, že žalovaný je podnikatel, proto se presumuje, že bude činit své obchodní kroky s určitou obezřetností a opatrností. Žalobce nevyvíjel na žalovaného žádný nátlak, aby jej k uzavření smlouvy přiměl, žalovaný měl rovněž dostatek času a prostoru na to, aby zvážil, zda chce nabídku přijmout, a rovněž dostatek času na překlad nabídky, pokud jí chtěl využít. Skutečnost, že žalovaný uzavřel předmětnou smlouvu důsledkem nepozornosti, neznamená, že by jednal v omylu. V předmětném formuláři bylo zcela zřejmé a nikoliv nečitelným a malým písmem napsáno, že se jedná o objednávku. Daný způsob nabízených služeb lze posoudit jako obchodní taktiku, která však není ničím závadná, zejména pokud se jedná o nabídku učiněnou vůči podnikateli a nikoliv spotřebiteli. Námitka žalovaného, že se domníval, že se jedná o úřední listinu Evropské unie, je nevěrohodná. Z listiny totiž nevyplývá, že by se jednalo o úřední dokument, pokud měl žalovaný opravdu tak velké obavy, měl si nechat listinu přeložit. Nadto na druhé straně formuláře byly uvedeny smluvní podmínky, v čitelné velikosti, dostatečné na to, aby žalovaný jako podnikatel posoudil, o co se jedná. Rovněž tvrzení žalovaného, že zaslano fakturu považoval za pokutu, nepovažoval soud za věrohodné, když z faktury bylo zcela zřejmé, kdo ji vystavil, tj. žalobce, a nikoli žádný správní orgán či orgán EU. Žalovaný se nadto ani nedomáhal předčasného ukončení smlouvy, nepodal výpověď, nenamítal neplatnost smlouvy či cokoli jiného. Nejednalo se tak o omyl, ale jen o nezodpovědný, neprofesionální přístup k řešení obchodních záležitostí.
8. Soud proto shledal uzavřenou smlouvu za platnou, a jelikož žalovaný dle smlouvy řádně neplnil, uložil žalovanému povinnost plnění napadeným rozsudkem. Odmítl přitom argumentaci žalovaného v odkazu na rozhodnutí Zemského soudu Heilbronn ze dne 23. 6. 2010, č. j. 3 S 19/10 III, a to s tím, že se nejedná o shodný skutkový stav, neboť v tamním případě bylo na formuláři uvedeno výrazně, že se jedná o bezúplatné služby, zatímco nevýrazně bylo uvedeno, že služby jsou zpoplatněné. V daném případě však byla nabídka žalobce zcela jasně uvedena ve formuláři pod slovy objednávka, na první straně tiskopisu, a nebylo skryto či jakkoli uvedeno, že se jedná o službu úplatnou.
9. Výrok o nákladech řízení odůvodnil soud odkazem na ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. s tím, že žalobce byl v řízení zcela úspěšný a náklady řízení mu vznikly za zaplacený soudní poplatek a náklady právního zástupce žalobce. Výši odměny advokáta soud I. stupně v rozhodnutí řádně zdůvodnil. Lhůtu k plnění stanovil dle ust. § 160 odst. 1 o. s. ř.
10. Proti tomuto rozsudku podal včasné odvolání žalovaný. V odvolání zejména namítal nesprávná skutková zjištění soudu I. stupně a nesprávné právní posouzení věci. Konkrétně namítal, že ze skutečnosti, že žalovaný je podnikatel, nebylo možno dojít k závěru, že se na věc neaplikuje ust. § 138 odst. 2 BGB o právním jednání, které je v rozporu s dobrými mravy. Především způsob oferty (úmyslně chybně uvedené veřejně dostupné informace o žalovaném), hlavička oferty se znakem Evropské unie byly způsobilé uvést adresáta v omyl o účelu sdělení. V neposlední řadě výrazný nepoměr vzájemného plnění ze smlouvy

vyplývající, nasvědčující zcela nestandardnímu postupu v obchodním styku, naplňuje znaky právního jednání, které je v rozporu s dobrými mravy.

Soud dospěl k závěru, že žalovaný jednal neprofesionálně při řešení obchodních záležitostí. Daná smlouva a především daným způsobem zasláná oferta není zcela jistě předmětem podnikání žalovaného. Žalovaný, a především jeho zaměstnanci nejsou povinni ovládat cizí jazyk a nelze to po nich požadovat. Zdůraznil, že žalovaný v nevědomosti uzavřel smlouvy o inzertních službách reálně nulové hodnoty. Pokud zaplatil prvou fakturu za první rok poskytování služeb s výzvou k úhradě do 15 dnů, učinil tak ze strachu, aby se nedostal do prodlení, a to v domnění, že jde o sankci za pozdní reakci na sdělení orgánu Evropské unie. Až následně žalovaný zjistil skutečnou povahu žalobce.

Žalovaný zdůraznil, že soudu doložil některé rozsudky německých soudů, ve kterých soudy kvalifikovaly jednání žalobce v rozporu s dobrými mravy, a jako takové nicotné. Soud I. stupně však k těmto důkazům žalovaného nepřihlédl s tím, že se jedná o odlišný skutkový stav. Dle žalovaného je však skutkový stav ve větší části shodný, především předvyplněná oferta s úmyslně nesprávně uvedenými identifikačními údaji o žalovaném, jakož i informace o ceně služby s předmětem plnění, jsou úmyslně uvedeny až pod rámečkem ve spodní části oferty, a to velmi malým písmem.

Žalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek jako správný potvrdil.

11. Žalobce ve svém vyjádření poukazoval na správnost závěrů soudu I. stupně, a to jak skutkových, tak právních. Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek jako věcně správný potvrdil a žalobci přiznal právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.
12. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a § 212 a § 212a o. s. ř. Dospěl k závěru, že odvolání důvodné není.
13. Soud I. stupně zjistil v dostatečném rozsahu a procesně správným způsobem skutkový stav věci, provedené důkazy zhodnotil v souladu s ustanovením § 132 o. s. ř. a nepochybil ani v právních závěrech, včetně závěrů o pravomoci českých soudů a o aplikaci německého občanského zákoníku (BGB) na daný právní vztah. Na závěry soudu I. stupně lze proto odkázat.

14. K odvolacím námitkám žalovaného lze doplnit pouze následující:

Není důvodná výtku odvolatele, že soud I. stupně chybně vyhodnotil jeho obranu, že zaslánou listinu nazvanou jako „European Business Number“ nabídce smlouvy o inzerci nerozuměl, neboť byla v anglickém jazyce. Jak vyplývá z obsahu formuláře, tento obsahoval anglicky uvedenou výzvu adresátovi, aby své identifikační údaje přesně opravil, což žalovaný bezesbýtku splnil. Také další pokyny k vyplnění formuláře byly napsány v právnické angličtině, která, pokud by jim vyplňující osoba nerozuměla, nemohly by být uvedeny správně a přesně tak, jak učinil pověřený pracovník žalované, který např. zvolil jednu ze tří variant, zda žalovaný je, či není plátcem DPH. Písmo, jímž byl uvedený pokyn v angličtině vytištěn, na který žalovaný přesně v souladu s instrukcí reagoval, je shodně velké jako to, které je ve spodní části formuláře a kde je údaj o placené službě a částce, k níž se žalovaný jako plátce po 3 roky zavázal. Žalovaný tedy prokazatelně věděl, k čemu se jako podnikatel objedávající si inzerci své firmy a podnikatelské činnosti zavázal.

Zaslaný formulář také neobsahuje žádné náležitosti, které by mohly žalovaného uvést v omyl, že se jedná o úřední listinu; především tento formulář neuvádí jakýkoli úřední orgán a neobsahuje jakékoli razítko úředního orgánu, které je signifikantním znakem každé úřední listiny, s níž se lze v rámci Evropské unie setkat.

K námitce nepoměru vzájemného plnění lze jen dodat, že daná inzertní smlouva žalovanému nikterak nezaručovala odpovědnost žalobce za výsledek inzerce, tedy že inzerování žalovaného na internetových stránkách www.e-b-n.eu bude pro žalovaného obchodně a finančně přínosné. Inzerování jména společnosti, formy podnikání, adresy, kontaktních informací, předmětu činnosti, skutečnosti, zda je či není plátcem DPH, je způsobilé přispět

k propagaci firmy. Nikterak se též nevymyká z předmětu činnosti žalovaného, který si sám do formuláře uvedl jako předmět podnikání: „event management“, čímž se označuje (v angličtině) služba v podobě organizování různých aktivit pro fyzické i právnické osoby. Je věcí každého inzerenta, aby zhodnotil, zda se mu způsob propagace, který si zadal, vyplatí, či nikoliv, resp. zda je cena za inzerování nabídnutá žalobcem přiměřená poskytnuté službě. Nedostatek této úvahy, resp. její chybné vyhodnocení, v důsledku čehož se žalovanému zadaný způsob propagace „nevyplatil“, nezakládá v obchodním styku rozpor s dobrými mravy, jak správně uzavřel soud I. stupně.

Odvolací soud také souhlasí se závěrem soudu I. stupně o neaplikovatelnosti žalovaným předložených rozhodnutí německých soudů, když je zřejmé, že každý případ je specifický a jeho posouzení odvisí od konkrétních okolností každé jednotlivé věci. Žádné odchylné rozhodnutí, které by se týkalo totožné věci, která byla řešena v daném sporu, tj. věci týkající se řádně sjednaného úplatného obchodního vztahu, ze strany žalovaného předloženo nebylo.

15. Ze všech uvedených důvodů proto odvolací soud postupoval dle § 219 o. s. ř. a napadené rozhodnutí jako správné potvrdil, včetně správného akcesorického výroku o nákladech řízení, proti němuž žalovaný ani výslovně neprotestoval.
16. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 a § 224 odst. 1 o. s. ř. s tím, že žalobce měl v odvolacím řízení plný úspěch a náklady mu vznikly za právní zastoupení advokátem, který v odvolacím řízení učinil 2 úkony (vyjádření k odvolání, účast při jednání odvolacího soudu). Má proto právo na náhradu (při kurzu 1 Eur/1 Kč ke dni 14. 11. 2019 25,56 a ke dni 11. 12. 2019 25,52) na odměnu ve výši 2.100 Kč na každý úkon, k tomu náleží paušální náhrada nákladů ve výši 300 Kč na každý úkon, jakož i náhrada za 21% DPH. Celkové náklady řízení bez vyčíslení DPH: 4.800 Kč, DPH 21%: 1.008 Kč, celkové náklady řízení s vyčíslením DPH činí 5.808 Kč. Lhůta a místo k plnění náhrady nákladů řízení byly stanoveny dle § 149 odst. 1 a § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** dovolání přípustné.

Praha 11. prosince 2019

JUDr. Marcela Kučerová v. r.
předsedkyně senátu